מאור ושמש — רמזי ט"ו אב

א"ר שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו ועוד גרסינין שם ת"ר בת מלך שואלת מבת כהן גדול בת כה"ג מבת סגן ובת סגן מבת משוח מלחמה וכו' וכל ישראל שואלין זה מזה כדי שלא יתבייש את מי שאין לו יש לדקדק הלא דרכו של אדם לשאול כלי משי ובגדי ארגמן שהם לכבוד ולתפארת ולמה אמר התנא כלי לבן שאולין דווקא עוד יש להבין מכיון שהיו לוקחין אותם לש"ש מה צורך לשאילה זו הלא ישאנה גם אם לא יהיה לה כלום ואין בזה בושה ונקדים מה דאיתא בספר מחברת הקודש מה חמשה עשר בשבט יגיד עליו ריעו חמשה עשר באב ודברים אלו צריכים ביאור ויראה לרמוז בזה כי הנה החודש אב תחילתו קשה עד אחר ט' באב ובשבת נחמו הגם שהחשכות חלף והלך לו האורות אין מתחילין להתנוצץ עד ט"ו בו והצירוף של חודש אב הוא "הסכת "ושמע "ישראל "היום שהוא ה"ו י"ה חצי השם למפרע וחציו כסדר שמורה שעד חציו של חודש הוא התגברות הדינין ובט"ו בו מתעוררין הרחמים וצריכין אנו להמשיך אורות העליונים מעט מעט כמי שישב במערה כמה זמנים באם פתאום יצא מן המערה לאור השמש בצהרים ישחית מאור עיניו שלא יוכל לסבול את האור כי יהל רק צריך להרגיל את עצמו מעט מעט עם האור כן הדברים ההוא שתמוז וחצי אב הוא עת התגברות הדינין והעולם חשך בעדם ובט"ו באב מתחילין האורות להתנוצץ וצריכים אנו להמשיכן מעט מעט עד שנסיר כל המסכים המבדילים וכן ביום הכפורים כי בר"ה הוא דין וביוה"כ מתעוררים הרחמים וצריכים אנו להמשיכין מעט מעט והצירוף של חודש שבט הוא "המר "ימירנו "והיה "הוא ה"י ו"ה גם השם הזה אינו כסדר רק אותיות ו"ה מפני שגם החודש טבת וחצי שבט הוא התגברות הדינין ובחמשה עשר בו מתחילין האורות להתנוצץ והצדיק יכול להמשיך בט"ו באב רחמים וחסדים על הכנסת ישראל ע"י שמצרף ו"ה של צירוף חודש שבט לי"ה של צירוף חודש אב ונמצא שם הוי' כסדר וכן בט"ו בשבט ממשיך רחמים עכנ"י ע"י שמצרף י"ה של חודש אב לו"ה של חודש שבט שיהיה השם כסדר וזהו פי' דברי ספר מחברת הקודש הנ"ל מה ט"ו בשבט יגיד עליו ריעו חמשה עשר באב שמצרפים צירוף של זה לזה בכדי להמשיך רחמים על כנ"י והנה השם הוי' ב"ה קוצו של יו"ד הוא כתר והיוד הוא חכמה והה' בינה והם המוחין ואותיות ו"ה הם התולדות והנה בהמוחין אין שם רק לבנונית כולו רחמים ולמטה מהמוחין הוא גוונין אדום ירוק ושאר גוונים שמורין על גבורות הגם שמתערין הגבורות מהמוחין אין זאת מעצמותם רק ע"י הצימצומים נולדים הגבורות ומשלו חכמי האמת לשמש שבשמש אין שום גוון רק לבן ומי שרוצה להביט בה מרוב בהירתה אינו יכול וצריך לעשות חלון ואם גם ע"י חלון אחד אינו יכול להביט צריך לעשות עוד חלון עד שיוכל להביט בה ובין החלונות זורחת החמה בכמה מיני גוונין הגם שמביט בחמה ע"י החלונות אין רואה אותה כמו שהיא בעצם רק בגוונין נמצא החלונות מולידין הגוונין ועינינו הרואות מי שעיניו כהות אם יביט בנר יראה כמה מיני גוונים

שונים ויראה לו שהוא רואה כדורים עגולים ואין זאת מטבע הנר רק מחמת שהוא אינו יכול להביט בו כמו כן השמש בעצמותה היא לבן רק ע"י שאדם אינו יכול להביט בה כי אם ע"י חלונות עי"ז נולדים גוונים אחרים וראיה לזה דאיתא בגמ' מפני מה החמה כשהיא במערב היא אדומה מפני שעוברת על פתחה של גהינם אבל מעצמותה היא לבן כמו כן בהמוחין אין שם רק לבנונית כולו רחמים וע"י שהן מאירין בהמדות ע"י צימצומים מזה יוצאים הגבורות ומי שמזדכך עצמו כראוי מסיר המסכים מעט מעט וממשיך הלבנונית עליון אל המדות וכולו הפך לבן טהור הוא ויתמשך רחמים עכנ"י ולהבין מה שהמוחין מתכנים שאין שם רק לבן שמלת לבן מורה ע"ש ל"ב נתיבות החכמה ונו"ן שערי בינה לכן נקראו הרחמים לבן ובחמשה עשר באב שמתחילין המוחין להאיר יוכל הצדיק להמשיך המוחין עלאין אל המדות ומקבלין המדות מהמוחין הלבנונות עליון ואור המקיף שלהם נעשה פנימי כי אור המקיף של המוחין חופף עליהם ומקיף אותן ומקבלין זו מזו כסדר השתלשלות שלהם ומי שהוא למעלה מאיר על שלמטה הימנו עם המקיף שלו וזאת אינו אלא לשעה כשהרחמים מתגברים מופיע הלבנונית אל המדות כי תמיד אור הפנימי שלמעלה הוא אור המקיף להמדה שלמטה הימנו לא כן עתה חופף על שלמטה הימנו עם המקיף לשעה והרי הוא כשאולין בידם ומזה נבוא לביאור לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב כו' שבהן בנות ישראל יוצאין בכלי לבן שאולין פי' בנות ישראל הן המדות שהן בחינות נוקבא שמקבלין מהמוחין עלאין וביום ט"ו באב שהרחמים מתגברין הן מקבלים הלבנונית עליון מהמוחין וזהו לבנות ישראל שהן המדות יוצאין בכלי לבן ר"ל שיוצאין בלבנונית עליון שמקיף עליהם לשעה וזהו שאולין וכל ישראל שואלין זה מזה פי' כשהוא כן גם נשמות ישראל מקבלין הארה ותוספת קדושה זו מזו ומי שנשמתו אינה מאירה מקבלת הארה ותוספת קדושה מנשמות הצדיק המאירה ואין בזה בושה כי גם המדות העליונות שואלין זה לזה ומקבלין זו מזו וזהו שלא לבייש את מי שאין לו ר"ל שהמדות העליונות שואלין זה מזה ועי"ז גם בני ישראל מקבלין זה מזה הארה ותוספת קדושה ואין בזה בושה ואמר התנא בת מלך מבת כה"ג שכ"ג הוא חסד ומלכות הוא דינא דמלכותא דינא ומקבלת מהחסד וק"ל ודו"ק.